

دَ پښتو په تاریخ کښې په اول نخل
دَ قریانې دَ اہم مسائلو بیان په شعرونو کښې

مسائل دَ قریانی

لیکوال

مولانا احمد علی مردانی

ناشر

اسلامی ادبی ټولنه

یونیورسټی روزنہ مردان

0312- 9818511

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلٰی النَّبِیِّ الْاَمِّیِّ

تمہید

پہ نامو کنبی چي عظیمہ بنہ نامہ ده
ابتدا مہي دي کتاب کنبی ورسره ده
دَرحمت دَبرکت پہ ژوند سبب دے
ہغہ نوم حُسن بُکلا دَهر مکتب دے
ابتدا مہي دَاللہ پہ نوم کتاب کنبی
دَبرکت دَپارہ لیکم پہ دي باب کنبی
ورپسي پہ مصطفیٰ ﷺ لیکم سلام
دَرحمت سیوری پہ مونپرہ دے تمام
بیادرو ورسره لیکم خامخا
نوم چي راشی هرکله دَمصطفیٰ ﷺ
تذکرہ ورپسي کوم دَصحابہؓ
هر عمل زہ یسادوم دَصحابہؓ
تابعینؓ بہ رانہ ہیخ کله هیرنشی

بہترین بہ رانہ ہیخ کلدہ ہیرنشی
ورپسی زمما آغلاز ددی کتاب دے
ہریو حرف ئی قیمتی دے لاجواب دے
چی دولت لری دُنیا کنبی د اسلام
خامخامنی ہغہ تمام احکام
یو حکمونو کنبی حکم دَقریانی دے
بنتہ سبق پہ کنبی موجود دَزندگی دے
پہ حکمونو کنبی چی حکم قریانی دہ
طریقہ د ابراہیم عظیم نبی دہ
طریقہ د محمد رسول اللہ ﷺ دہ
بہترینہ طریقہ دہ بنتہ اعلا دہ
طریقہ د صحابہؓ، د ہر امام دہ
قدر مندہ د دُنیا پہ ہر مقام دہ
مذہبونو کنبی ددی اثر ہم پروت دے
تاریخونو کنبی ددی اثر ہم پروت دے
ہر ملت کنبی خہ نہ خہ ددی وجود شتہ
رضا دی سرہ ہر خواتہ د معبود شتہ

.....

دَقریبانی ابتدا

کتا بونو کتھی لی کلی دَ تاریخ دی
بیان ونه مالو ستلی دَ تاریخ دی
دالی کلی علماء ددی اُفت
واقعه بیان نومه حقیقت
دوه ٹامان وو دَ آدم علیہ السلام
په وطن وو دَ آدم علیہ السلام
خبردار شه دیو نوم په کتھی قابیل ؓ
دویم یادشوی په نامی سره هابیل ؓ
اختلاف راغی ددوی مینخل کتھی یو ٹحل
نو دوی خپل مینخ کتھی اُوگر ٹولو حل
دَ خپل مال نه یو حصه به مونرِ قربان کرو
مخامخ به ئی مولا ته په میدان کرو
فیصله به مونرِ کتھی اُوکری رب مولا
چھی په حقہ بانندی ٹوک دی په دنیا
دواړو مخکتھی خپل مولا ته کرل ٹیزونه
اوس دَ چا به قبلوی رب عملونه

قابیل ورنندی کرہ دَ فصل یو حصہ
 غوبنتل دہ پیہ خیلہ حق کبھی فیصلہ
 ہابیل ورنندی کرہ یو سخی خالق مولاتہ
 بیسا اوجت کرل دوی لاسونہ خیل دُعَاتہ
 دوارہ وو پیہ انتظار دَ فیصلہ
 ولاربت تہ پیہ دربار دَ فیصلہ
 ناگھانہ لہ اسمانہ راغے اُور
 دا پیہ حکم لہ رحمانہ راغے اُور
 خنناورشو دَ ہابیل ایرہ ایرہ
 ورسرہ دَ مولا اوشوہ فیصلہ
 داساعت شولو گویا ہلتہ ہابیل
 ورتہ غور نیولو وونزدی قابیل
 مولا کرے زما حق کبھی فیصلہ دہ
 تالیدلے پیہ میدان دغہ ایرہ دہ
 فیصلہ اوشوہ پیہ حق کبھی زما ورورہ!
 فیصلہ تہ دَ مولا پیہ غور اُوگورہ
 کتہ پیہ مانندی نن وار کومے خہ ظلم
 یاپہ ماکتہ سخت گزار کومے خہ ظلم

زہ بہ تاتہ در نزدی نکر مہ خپل لاس
 زہ ناکام نہ یم عمل کنبی یمہ پاس
 د خپل ظلم بہ پہ خپلہ ذمہ دار ئی
 پہ ناحق قتل سرہ بہ گناہ گار ئی
 فیصلہ دہابیل حق کنبی ورورہ راغلہ
 فیصلہ دہابیل حق کنبی گورہ راغلہ
 ابتدا ئی لہ ہابیل نہ پہ دنیادہ
 قربانی قبول سی شو ی اول دا دہ
 دیر خوش حالہ ورسرہ شولو ہابیل
 بل طرف تہ نامرادہ شو قابیل
 ابتدا دقربانی لہ دی ساعت نہ
 خان خبر ساتہ پورہ لہ شریعت نہ
 دا احمدہ ! مختصر ددی تاریخ دے
 دا احمدہ ! معتبر ددی تاریخ دے

.....

دقربانی معنی او مفہوم

خپل خالق خوشحال اول دی پہ ایشار
 قربانی دغہ مفہوم لری ہر بار

حلالول دی ٹنناور پہ شریعت کنبی
مال دولت دی قریانول پہ محبت کنبی
دا مفہوم دَقریانی دلتہ کنبی عام دے
شوی امر مسلممان تہہ دَاسلام دے
قریانی کلہ نہ کلہ دَبچووی
ددین زدہ کپرہ چہ کوی تسل دَ ورووی
قریانی کلہ ناکلہ دَخپل ٹخان وی
شہادت داسی مرگ ہرخوا پہ جہان وی
قریانی دہ قریانی دا قریانی
بنندگی دہ بنندگی دا بنندگی

.....

دَقریانی کولو اہمیت

فضیلت دا پہ اسلام کنبی لری پیر
دَاسلام پہ شعائرو کنبی دے شمیر
شریعت کنبی دا مالی دے عبادت
بہترین بنہہ مثالی دے عبادت
دلیدونہ پہ دے پیردی ایاتونہ
شتہ پہ دے خبرہ پیرزیات حدیثونہ

د حدیث مبارک مفہوم

یسوہ ورخ دَ خورِ نبی ﷺ خورِو یسارانو
 تپوس اُوکرو خپل محبوب ﷺ نہ (شاگردانو)
 حقیقت دَقریانورانہ بیان کرے
 (بہ پورہ پورہ مونرِ پوہہ پہ جہان کرے)
 امے دَپاک اللہ رسولہ پیغمبرہ! ﷺ
 (مونرہ تپول ئی لہ ثواب یو ناخبرہ)
 پاک حضور ﷺ چہی ددوی اُیدہ طلب
 خپل اصحاب تہ شو پہ مینہ مخاطب
 داد ابراہیم نبی (بہہ) طریقہ دہ
 (روحانی سمہ دَپلارد دوی رشتہ دہ)
 ستاسو دوی سرہ دَپلار پہ شان رشتہ دہ)
 دَنبی خورِو یسارانو اُوکرہ سوال
 زمونر دَی کنبی خہ حصہ دہ (کال پہ کال)
 مونر دَ پارہ پہ کنبی خہ برخہ نبی ﷺ دہ
 دا چہی دل تہ کنبی زمونرہ قریانہ دہ
 پاک رسول ﷺ ورتہ (بسکارہ) ورکرہ جواب
 یو نیکی دَ ہر وختہ بدل ثواب

بیساتپوس اُوکِرۃ دَ پالک نبی ﷺ دوستانوَ
 دَ ویختو بے خہ وی حکم دَ گدیانو؟
 دغہ حکم دے دَ ھر ویختہ ثواب
 یونکی بدل ئی دے پے ھر یو باب
 دامفہوم دَ یو حدیث نہ نقل شوے
 حق معلوم دَ یو حدیث نہ نقل شوے
 ترمفہومہ دغہ یاد ساتھ دُنیا کنبی
 خہ کمی بیشی کہ وی زما وینا کنبی
 نور کہ غوارے خہ تفصیل عالم لہ لار شہ
 حکم نہ بے تبدیل عالم لہ لار شہ
 پے الفاظو دَ حدیث بے تا خبر کری
 مستحق بے خان دَ اجر برابر کری

.....

دا دَ چا طریقہ دہ؟..... نظم

طریقہ دَ محمد خیر البشر ﷺ دہ

قربانی چہی دا موجود پے لراو بر دہ

دا سنت دَ ابراہیم علیہ السلام دی

انوارات ئی دَ دُنیا پے ھر مقام دی

نور رنځا د هريو کور دا د سحر ده
 طريقه د محمد خير البشر ﷺ ده
 د حضرت اسماعيل ؑ دا دي ټول يادونه
 چا کتلي کته وي غټ غټ کتابونه
 پرده ستا ولي پرته دي په نظر ده ؟
 طريقه د محمد خير البشر ﷺ ده
 د حضور ﷺ بکلي سیرت کتبي دا موجود ده
 د حضور ﷺ دي شريعت کتبي دا موجود ده
 ستا وينا احمده! حق ده معتبر ده
 طريقه د محمد خير البشر ﷺ ده

.....

وخت د قرياني

د لس تاريخ ننه پس تردولسمه
 خامخابه قرياني په کتبي کومه
 که توفيق رالسه مولا ذوالجلال راکړه
 مال شي دومره قرياني له حلال راکړه
 په لسم ذى الحججه غوره قرياني ده
 دغه حکم د اسلام دى ستا مرضي ده

د لسم تاريخ نه پس يووولسمه
 غوره بيا دغه نيټه ده ياد ساتمه
 بيا جائز په دولسم تاريخ رواده
 قريبانې د ابراهيم نبي^۴ ادا ده
 نقل کي پري د نبيانو اداگانې
 د اسلام د شريعت دى رڼاگانې
 اسماعيل^۴ د ابراهيم د ژوند حصه ده
 د پلار څوي د ژوند عظيمه نمونه ده
 هر حصه د شريعت بنسټ نورانې ده
 د ورور خيال ساتل اصل مسلمانې ده
 پوره درې ورځې دوه شپې د قريبانې دى
 عبادت لسه غوره دا په زندگي دى
 دغه حکم طريقه د صحابه^۵ ده
 په محشر کښې ددې کار لويه بدله ده

.....

نصاب دَ قَربانِي (مختصر بيان)

چې مالک وى د ووه نيمو ټولو سرو څوک
 يا مالک وى د مخصوص رقم پيسو څوک

دَ دوہ نیم پننخوس چاندي کتہ خوک مالک وی
 دَ روپو دومره دَنقدي چي خوک مالک وی
 یا مالک دَ تجارت چي وی دَ مال
 دا نصاب پوره پوره ساتی سنهبال
 رسیدلی چي نصاب تہ دغہ مال وی
 دَ سرہ چي ذخیرہ ، محفوظ سنهبال وی
 واجب دہ باندي اختر کتھی قریانی دہ
 دَ اسلام پتہ تہول پوره دازندگی دہ

مالک دَ نصابخوک دے ؟ (تفصیلی بیان)

چي مالک وی غتہ اختر کتھی دَ نصاب
 خان دي پوہہ کپری پتہ دي پوره حساب
 ہلہ دَ باندي لازم پتہ قریانی وی
 دَ نصاب مال ورسرہ چي یقینی وی
 سرہ ووه نیم تولي نصاب پتہ ہر قدم دے
 دا کامل نصاب اول پتہ دي عالم دے
 یا دوہ نیم پننخوسہ سپین لری دُنیا کتھی
 یا مالک تہي دَ رقم وی پتہ سودا کتھی

ورسره کتہ یساوی مال دَ تجارت
 مقرر نصاب تہہ رسی ئی قیمت
 دَ سرو سپینو بل دَ مال شولو نصاب
 ہغہ مال چہی تجارت کینی وی حساب
 خلورم چہی دَ نصاب پورہ قیمت وی
 ورتہ ہیخ قسمہ ددہ نہہ خہ حاجت وی
 دامالدار دے پہہ مالدارہ قریانی
 کلہ پاتی لہہ ہونہ یارہ قریانی؟
 قریانی کینی نصاب ہغہ معتبر دے
 کوم نصاب دَ سرسائی چہی مقرر دے

.....

دَ وجوب شرطونہ

مسلمان کتہ نارینہ یازنانه وی
 ورسره چہی دَ دولت مخصوص حصہ وی
 دَ نصاب چہی مساوی لری خوک مال
 داعمل دہی یو خیل دہی کوی ہرکال
 چہی پہہ عقل بنہہ پورہ وی برابر
 مجنون نہہ وی پہہ دُنیا ہغہ بشر

نہہ مہاشوم وی داسی وائی علماء
 پیوخ ببالغ وی سبق بنائی علماء
 مسافر نہہ تپوس نیشته آخرت کبھی
 دغہ شتہ پبہ هر مقیم پبہ شریعت کبھی
 پبہ غلام بانڈی واجب نہہ ده دُنیا کبھی
 نیشته نیشته دے ہیخ شک زما وینا کبھی
 ورتہہ وایو مونر عمل دَقریانی
 دا شرطونہہ دی تپول تل دَقریانی

.....

دَقریانی مقصد

دَمولارضا مقصد دَقریانی دے
 دامقصد زمونر تمام دَزندگی دے
 کامیابی دَآخرت پبہ دی مقصود وی
 بس راضی ورسره مونر نہہ چھی معبود وی
 دَجننت حصول مقصد ئی دَعالم دے
 قریبانی والا چھی دا ابن آدم دے
 دَتنقوی حصول مقصد لری مدام
 قریبانی پبہ هر طرف پبہ هر مقام

دامق صد دَقریانی احمدہ! تہول
دامق صد دَبندگی احمدہ! تہول

.....

دَقریانی فائدی

دُنیایا مینہ پے دے سرہ ختمی پری
تعلیق دَآخرت سرہ جو پری پری

ہم پے خیلہ ہم پے بل کوی خوراک

داسی دلتہ کنبی دے تل کوی خوراک

پے صدقہ کولوزرونہ بیدار پری
تعلیق دَآخرت سرہ جو پری پری

ٹخان دَرب پے ہریو حکم قریانول وی

خیلہ ٹخان پے خیل عمل سرہ درونول وی

دَالُہ پے دے عمل سرہ خوشی پری
تعلیق دَآخرت سرہ جو پری پری

سخاوت راپیدا کی پری پے مالدار کنبی

اطاعت راپیدا کی پری پے مالدار کنبی

دَبخل لارہ پے دے سرہ بندی پری
تعلیق دَآخرت سرہ جو پری پری

قربانی سرہ ڊیر خلق پہ روزگار شی
داسی ڊیر شتہ پہ دے ورځو کنبی مالدار شی
دانظام دَپاک اللہ پہ دے چلی پری
تعلق دَآخرت سرہ جو پری
طلبہ سرہ امداد کی پری ہر خواتہ
علماء سرہ امداد کی پری ہر خواتہ
مدرسوتہ چہی څرمنی راغونہ پری
تعلق دَآخرت سرہ جو پری
یاد یتیم وی ہر مالدار تہ دغہ وخت
یاد یتیم وی ہر ہونہ پارتہ دغہ وخت
پہ امداد یتیمان ڊیر خوش حال پری
تعلق دَآخرت سرہ جو پری
بہ بہ ہر طرف تہ عام وی خوارا کونہ
بہ بہ بیہ ہر مقام وی خوارا کونہ
څنور، برہ مارغان پہ کنبی مری پری
تعلق دَآخرت سرہ جو پری
ذریعہ دَمحبت دا قربانی دی
وسیلہ دَمحبت دا قربانی دی

غوبنهي خپلو ڪنڀي چي ڪله تقسيم ڀري
تعلق دَ آخرت سره جوڙي ڀري
دَ حرص ماده چي عام پنه هر طرف ده
دافاسد ماده تمام پنه هر طرف ده
وڙو وڙو دي سره ليه زړونور خستي ڀري
تعلق دَ آخرت سره جوڙي ڀري
ڀيري ڀيري دافائدي دَ قرباني دي
نمونهي احمدده! دادَ بندگي دي
رنخور زړونه تل پنه دي سره رغي ڀري
تعلق دَ آخرت سره جوڙي ڀري

دمعترضينو اعتراضات

دَ شيطان ڪار اعتراض دے وسوسهي دي
گمراه شوي دلتهه خلق ڀير پنه دي دي
اعتراض ڪول چي دي ڪنڀي خه حڪمت دے؟
دالاخننگه په دُنيا ڪنڀي عبادت دے؟
رنگ پنه رنگ اعتراضونه دَ ڪفار دي
حقيقت ڪنڀي دوي دَ زړونو ٽول بيمار دي

شرعی حکم کبھی دَ عقل دخل نہ وی
بھی لہ سوچہ شرعی حکم منل نہ وی
دَ مولا پہ ہغی حکم کبھی خہ راز وی
بیان شوی کہ پہ ہر قسمہ انداز وی
سترگی پتھی کپی منی حکم ہونیار
شک کول پہ حقیقت کبھی دے انکار
ناروا دے اعتراض پہہ شریعت
اعتراض دے پہہ مولا رب العزت
ناروا ہر اعتراض پہہ قریانی دے
نہہ عمل زمونہ پہہ دا دَ زندگی دے
دا چھی مونہ سرہ موجود دے دین پہہ نقل
دا تلم نہہ زہ احمد علی پہہ عقل
دیننہ پتھو سترگوزہ منم تمام
گواہان دی اوسی دلتہ خاص او عام

.....

قریانی دَ چا یاد راتازہ کوی؟

قریانی کبھی دی یادونہہ دَ نیانوں
پورہ خان خیرساتی . مسلمانون!

دا دَ حضرت ابراہیم بنسہ طریقه ده
دا دَ حضرت اسماعیل دَ ژوند حصه ده
طریقه دَ محمد خیر البشر ﷺ ده
ذریعه دَ کامیابی په لراو برده
دَ نبی ﷺ بنسہ دَ دوستانو طریقه ده
دَ نیکانو صالحانو طریقه ده
امامان په دَ عمل باندي خوشحاله
مسلمان په دَ عمل باندي خوشحاله
دا واجب په هر مالداره مسلمان ده
دا ثابتسه لسه حدیثو، لسه قرآن ده
صحابه دَ عمل دی گواهان
گتبه، گتبه په کبني نیشته هیخ تاوان
دَ غریب انسان په دَ سره مدد وی
ورسره دَ هغبي کسس رنہا لحد وی
دا هرڅه بهه وزن کیږی په میزان
قربانسي چي دا څه وی په دَ جهان
اے احمده! بنسہ عمل، بنسہ عبادت دے
نقل ډیر ئسي دَ کولو فضیلت دے

قربانی ز مونږه دَ نبي ﷺ طریقه

دا چې کړې دلته کښې نن خاص او عام ده
 طریقه د ابراهیم علیه السلام ده
 د حضور ﷺ د پاک سیرت نه دا ثابتته
 د ولیانو د اُمت نه دا ثابتته
 دا عمل دا طریقه اعلا اعلا ده
 آخرت د پاره دغه نور زبانه

.....

دَ قَربانِي مخصوص عناور

قربانی په اوبسي ، اوبن او په غوا کيږي
 په غوټي ، په هريو ميخي سنډا کيږي
 په چيلسي او په چيلسي سره رواده
 قربانی په گډي ، گډه سره هرخوا ده
 نور که هرڅومره خائسته وي قيمتي وي
 خوروا په هغې کله قربانی وي؟
 اوسه هرڅومره که ښکلي ده خائسته ده
 خو ثابتته قربانی کښې دغه نه ده

حلال ہر شو مرہ کتہ نور تہول ٹنناوردی
 ناروا پیہہ قریانی کینی سراسردی
 ٹنناوردی کتہ ہغہ برہ تہول خصی وی
 ورسرہ ہغہ نور زیات بنہہ قیمتی وی
 ٹککہ غورہ قریانی دَ ہر خصی دہ
 شریعت کینی قریانی دا قیمتی دہ

.....

عمرونہ دَ خاروو

پیہہ دوہ قسمہ ٹنناوردی قریانی وی
 تالیبدلی پیہہ دا تہول پیہہ زندگی وی
 ٹخہ وارہ دی ٹننی لوئی دی ٹنناوردی
 عمر تہول ولہ دے دلتہ مقرر
 گدہ ، گد ، چیلے ، چیلے ، پورہ دَ کال
 قریانی کینی مسلمان دی کوی خیال
 دوہ کلونہ بنہہ پورہ دَ غوا ، غوئی دی
 دا عمرونہ دمیخے ، سننیا قوی دی
 پننٹخہ کالہ عمر شرط دیاوہن دَ پارہ
 پیہہ دی شرط سرہ دی کرپہ اُونبہہ تیارہ

تہول وارہ دَقریانی چھی ٹخنناوردی
قریانی کبھی دوی کافی لہ یو بشردی
دَیوتن پیہ دے سرہ قریانی کیپری
دوی کبھی ہیخ کلہ بل خوک نہ شریکیپری
دویمہ دلہہ دہ دَغتو ٹخنناورو
پیہ نصیب وی قریانی دَبختورو
ٹخنناور غبت پیہ شریکہ حلالیپری
ووہ حصی پیہ کبھی پورہ پورہ جوپیپری
ووہ نہ زیات شریکان دلتہ روا نہ دی
ووہ نہ زیات پیہ جھان دلتہ روانہ دی
پیہ کبھی ووہ تنہ ہرخواتہ شریکیپری
خلق کم کتہ وی نوہم قریانی کیپری
شرط پیہ کبھی دے چھی حصہ ٹھی کاملہ
نہ شے ورورہ! پیہ کبھی ہیخ کلہ غافلہ

.....

.....

.....

دقربانی د خارو و عیبونہ

.....

خلور قسمه عیب دار غناور ؟....

زیات شل / گدہ غناور

چہی بیکارہ ئی تلل گدہ وی پے خپل کور
قربانی لہہ خاوری آتہوہ نور
چہی لہ نہہ وی بےہ دیر گدہ وی غناور
چہی پمت نہہ وی دغہ عیب لہہ یو بشر
قربانی ورسره دلتہ روا نہہ ده
دمولا ورسره دلتہ رضانا نہہ ده

پوند غناور

بل چہی پوند وی بےہ بیکارہ پے لراو بر
ورتہ نہہ بیکاری ہیخ خہ ہم پے نظر
قربانی ورسره ہیخ کلہ نہہ کیپری
غناور چہی کلہ تہہ وینہی خرخیپری

دیرزیات بیمار عَناور

عَناور پوره بیمار پے قریانی کنبی
حلالول نہ دی پکار پے قریانی کنبی

دیر کمزوری عَناور

ورسره چہی دیر کمزوری پے جہان وی
تیش ہلوکی پے نظر چہی دَ انسان وی
عَناور چہی دا لرونکی وی صورت
ناروائی حلالول دی دا ساعست
دا خلوور قسمہ راغلی یو حدیث کنبی
ماپہ غور سرہ لوستلی یو حدیث کنبی
بیچ لہ دی نہ خامخاشہ قریانی کنبی
قریانی چہی کوئے ، خیلہ زندگی کنبی
شتہ دے نور ، چہی ناروائی قریانی دہ
لہ حکمت دَ احمد پکے شاعری دہ

.....

.....

....

دَ حاروی دَ مختلفو حصو

پہ قربانی کنبی شرعی حکم

.....

سترگی

چہی پہہ دوارو سترگو و پوند وی ٹنناور
قربانی دے پہہ دی نہہ کوی بشر
کہہ پہہ یو سترگہ وی پوند ہم ناروا دے
چاا خستی ٹنناور کہہ دلتهہ دا دے
چہی پیدا شی بی لہ سترگو پہہ جہان
جائز نہہ دے قربانی لہہ دا حیوان
چہی پہہ سترگو وی بیمبارہ ابدی
قربانی ورسره ٹنگہ بہہ کوی ؟
چہی پردی لری پہہ سترگو دَ نظر
ورسره قربانی نہہ کوی بشر
لہ کمی کہہ راشی خیر دے پہہ نظر کنبی
ٹنناور دغہ حلال کرہ غتہ اختر کنبی

ورسره روا هرخوا اته قرياني ده
شريعت کتبي گرانى نيشته ، اسانى ده

.....

غور / غورونه

بي له غوره يا غورونو چي پيداشي
قرياني ورسره کله به روا شي
هميشه داناروا دي قرياني کتبي
حلالول د غت اخترپه خوشحالي کتبي
چي غورونو کتبي سوري دريمه حصه وي
څنگ به ستاد حلالولو فيصله وي ؟
چي حصه دريمه کت شوي د هر غور وي
قرياني چي کړي ورسره هغه تگ وي
صورتونه قرياني کتبي داممنوع دي
غت عيبونه قرياني کتبي داممنوع دي
د څاوري کله وي واره واره غورونو
قرياني کتبي د څارونو دي عيبونه
قرياني ورسره هرخوا اته روا ده
د اسلام د شريعت فيصله دا ده

کہہ خہ لہر شان وی کمی پہ خنناور کتبی
 قریانی ورسره کیپری لراو برکتبی
 لہر کتہ کتہ وی یاسوری لہر وی غورونہ
 فیصلہ دَروا لیکتی کتابونہ
 ورسره قریانی کیپری ہرطرف تہ
 دانسان غارہ خلاصیپری ہرطرف تہ
 کہہ کتہ شوی وی غورونہ پہہ ولاپہ
 پہہ دہ خیلہ خلاصولی شہ تہ غارہ
 کہہ پہہ اُور چا داغی کپری وی نو خیردے
 کہہ پہہ کور چا داغی کپری وی نو خیردے
 قریانی ورسره دلتہ کتبی روا دہ
 دَاسلام دَشریعت فیصلہ دا دہ

.....

خکر

مات چہ کلہ خنناور کپری دَسر خکر
 کہہ لہہ ویخ نہہ دغہ خکر شہی رابہر
 نہہ دے نہہ دے روا دا پہہ قریانی کتبی
 حلال نہہ کپری درنہ دا خوک کورنہ کتبی

کتہ اُثر ئی سرتتہ نہہ وی رسیدلے
 برہ برہ پیاس لہہ سر وی غرٹھیدلے
 ورسره قریانی کولے شے ہر خواتہ
 مسئلہ دغہ کرہ وپاندی ہر ملاتہ
 چہی پیدا شی بی لہہ خکرہ ٹھناور
 قریانی دی ورسره کوی بشر
 دَ خکر دریمہ کہ حصہ وی غرٹھیدلے
 قریانی ورسره دلتتہ شے کولے
 دَ خکر پتہ کتہ غرٹھیدلے پہ جہان وی
 ٹھاورے بیچ ئی لہہ ضررہ لہہ نقصان وی
 ورسره قریانی کیپری ہر طرف تہ
 دَ انسان غارہ خلاصیپری ہر طرف تہ

.....

غائبونہ

دَ ٹھاوری چہی اُوغر ٹھیرپی تہول غائبونہ
 پیاتہی دہ نہہ شی وائسہ ، تہول خورا کونہ
 قریانی پہہ دی ٹھاوری بانڈی نہہ کیپری
 نادانان دی چہی پہہ دی ہم نہہ پوہیپری

دَ خاوری چہی اُوغرِ خیرِی خہ غابنُونہ
 گیاگانہی خورل پریرِدی نورِ خیزونہ
 حلالول دا قریانہی کنبی ناروادِی
 بنہ بنکارہ دَ شریعت حکمونہ دا دی
 چہی پیدا شی نہ ئہی غابن نہ وی غابنُونہ
 ورتہ گران وی دَ جہان خورل خیزونہ
 قریانہی ہم دِی حالت کنبی ناروادہ
 فیصلہ دَ شریعت بنکارہ صفا دہ
 دَ خاوری کہہ اُوغرِ خیرِی خہ غابنُونہ
 ورتہ گران نہ وی خورل پہ ژوند خیزونہ
 پہہ خوراک سرہ غتیرِی بنہ خیرِیرِی
 قریانہی پہہ دِی خاوری سرہ ستا کیرِی
 کہہ دا خلدہ ئہی لہ غابنُونو نہ صفا وی
 لہ کوم وخت نہ چہی خاروی اخستی تا وی
 خو خوراک ہغہ کولے پہہ بنہ شان شی
 داروا حلالیدوتہ پہہ میدان شی
 قریانہی ددِی روا پہہ ہر قدم دہ
 دستیاب کہہ چرتہ دا پہہ دِی عالم دہ

ژیہ

چھی لہہ ژبی نہ محروم غبتِ ثناوروی
 قریبانی ٹھی ناروا پیہ لراو بروی
 پہ دی شرط ورتہ خوراکِ چھی کلبہ گران وی
 ورسره کمزوری شوی کتہ حیوان وی
 قریبانی ددی خاوری بیاروا نہہ ده
 داسلام دشریعت بیارضانا نہہ ده
 نوردی هغه ثناورپہ کائنات کینی
 ژبی کت لری . نہ وی خہ مشکلات کینی
 ژبیہ کت لری محروم لہ خوراک نہہ وی
 جائز نہہ وی . نوبل حکم بہ ٹھی خہ وی؟
 پیہ ورو ورو خاروو کینی گنجائش شتہ
 قریبانی کینی امتحان شتہ آزمائش شتہ
 کتہ خوراک کپی ، ژبیہ نہہ لری روا دی
 دا حکم ونہہ داسلام تمام رنہادی

.....

خپي

چي په خپو باندي وي شل كله روادے
 دستياب خاورې كه دلته كنسي نن دادے
 ديو خپي نه كه محرومه په دنيا وي
 حاكم ده سره تـرـلـسي نـاروا وي
 په دريو خپو باندي چي تلل كوي په لاره
 ناروا ده قـرـبـانـي چي وي بيمـاره
 خه لږ گډه كه وي روان نو دغه خير دے
 خه لږ گډه كه وي حيوان نو دغه خير دے
 شريعت كنسي سختي نيشته چا دپاره
 نه ده سختـه ، نه ده نرمـه ددين لاره

.....

لكي

دلکي دريمه حصه چي كله كت وي
 گريدلے دلکي كه خه لږ پست وي
 خير دے خير دے قرباني په دغي کيږي
 كه خواروي درته بس دغه ملاوږي

پہ لکھی چھی وی بونڈھی لہ نیمھی زیاتہ
خامخا دا بڈھی بیکاری تل لہ شاتہ
پہ دھی کلدہ قریانی دلتہ روا دہ
مسئلہ دَشریعت دغہ صفادہ

.....

تی

چھی اُوج شوئی دَخواوری د پیو تھی وی
قریانی بہ روا خنگ دلتہ پہ دھی وی
پہ خلو رو کبھی کتہ دوا اُوج وی د غوا
قریانی پہ دھی کیدے نیشھی روا
کتہ د میخھی تی د پیو دوہ خراب شھی
ناجائز پہ قریانی کبھی بہ حساب شھی
دغہ حکم د ہر غت لوٹہ خناوردے
ہر ہو بیچار سہری پورہ پورہ خبر دے
پہ دوہ تیو کبھی یو خراب کتہ د چیلھی وی
سلسلہ ورسرہ بنندہ چھی د پیھی وی
قریانی ورسرہ نہ کیہری انسانہ!
دا خبرہ دہ لہہ مخکبھی راروانہ

دغہ حکم دے دگدے شریعت کنبی
خیال کوہ چہی دا حلال نہ کرے غفلت کنبی

.....

لیونی

نہ پوہی پری پیہ خوراک چہی ٹھناور
مجنون وائی ورتہ دلتہ ہر بشر
حلال نہ دے قریانی کنبی یو بشر لہ
ثواب نیشتہ پیہ دی دلتہ لراو بر لہ
ناروا ورسرہ دلتہ قریانی دہ
چہی ئی غوبسہ نقصانی دہ نقصانی دہ

.....

خاربن

چہی پیہ تن ئی لگیدلے وی خاربن
بدرنگ کرے ئی تن بشکلے وی خاربن
ورسرہ کمزوری شوی دا خاوری وی
قریانی روا بہ دلتہ خنگ پیہ دی وی

.....

خنثی

نہ چہی نرووی نہ مادہ وی کلہ بنہ وی
دا بہ ستا دلته کنسی خوبش ورورہ! پہ خہ وی؟
ناجائز ئی قریبانی دہ ہر بشر لہ
ناجائز ئی قریبانی دہ لراو بر لہ

.....

کمزوری

چہی پہ تن وی ڍیر کمزوری خنناور
تش ہلوکی پہ کنسی بنکاری پہ نظر
جائز نہ دہ قریبانی ورسرہ دلته
ممکن نہ دہ خوشحالی ورسرہ دلته

.....

مکروہات دقربانی

چہی قدرت پہ جفتی نہ لری خاوری
مکروہ دی کتہ چرتہ داخلووی
خاروی ہغہ چہی بیمارہ وی تویپری
قریبانی پہ دہی مرض مکروہہ کیپری

دَ بچو رارپو چسې نسه لـسري طـاقت
 مـکـروه ئـسـې دـی مـکـروه پـسـه دـي اُقت
 وړلـه داغ چسې ورکړے شوي وي دُنیا کنبې
 قـرـبـانـي ئـسـې مـکـروه دلتـه ده هرخوا کنبې
 چسې غـلـانـخـه کنبې ئسې پي نه پيدا کيږي
 بـسـې لـسـه عـيـبـه کـلـه کـلـه مـلـاوـيـږي
 قـرـبـانـي ئـسـې دـه مـکـروه هـرـيـو بـشـر لـه
 دا پيغام حق مسئله يوسه هر در له
 خـاـوړـي هـغـه چسې بچسې ورسره وي
 چيلوکي ، کتبي يا سخې ورسره وي
 قـرـبـانـي دـدـي خـاـرـوي هرخوا مکروه ده
 قـرـبـانـي دـدـي خـاـرـوي صـفـا مـکـروه ده
 کـه خـاـوړـي دَ قـرـبـانـي گـډه ، چيلې وي
 ډير له نښه ورسره وروستولکي وي
 دا حالت د کراهت دے قربانې کنبې
 قـرـبـانـول کـه دغـه غواړے خوشحالي کنبې
 چسې ډير کونړ نه وي خاورې قربانې کيږي
 قـرـبـانـي پـسـه دغـي عـيـب مـکـروه کيږي

قریبانی ئی ده مکروه هر مسلمان له
 قریبانی له که چار اوستو میدان له
 تل هغه خاروی چي ئی په خلور خپو ئی
 بل چي گُده په یوه خپه وی ئیناور
 اخلی دې سره قدم په لراو بر
 ورسره قریبانی کیږی دا حیوان
 قریبانی دَپساره دا په هر میدان
 بینائی که وی کمزوری دَ خاروی
 که وی لږه ، بیادې دا حلالوی
 کراهت سره ددې قریبانی کیږی
 ذمه دې سره دَ هر بشر خلاصیږی
 چي ئی لږ غور ئی کت شوی یالکې وی
 یا نظر ئی ئی لږ کم وی نور په ئی وی
 کم له دریمې حصې نه چي کله لم وی
 قریبانی لږه جائز په هر قدم وی
 کراهت په دې خیزونو په کنبی شته دے
 راضی خو ک چي دَ خپل دین په فیصله دے
 غور خو لی چي ئی ئی لږ وی غایبونه

خو کم نسه وي ورسره ئسي خوارا کونسه
 حلالول ئسي دي جائز په قرياني کتبي
 کراهت ورسره شته په خوشحالي کتبي
 ليونسي بل ځنناورپه لږ مقدار
 چي خوراک نه پاتسي نسه وي کوي کار
 دامکروه په قرياني کتبي لراو برله
 دامکروه په قرياني کتبي هر بشر له
 اخته شوي په خارش حسين حيوان
 په وجود چي وي مضبوط بڼه په جهان
 مکروه دا په قرياني کتبي حلالول دي
 دا حکمونه د اسلام د مذهب ټول دي
 لږ کتې شوي که غوړونه د حيوان وي
 حلالول دغه په مکروه په هر انسان وي
 چي له دريمي حصي نه په مقدار کم وي
 هلته دلته حلالولوته به سم وي
 چي له دريمي حصي نه په مقدار کم وي
 د خاروي غوړ که څيرلي په عالم وي
 قرياني ورسره هر خواته مکروه ده

ده پتہ معلومہ ہر چاتہ مکروہ ده
 چہی پہ سترگو کنسی ئی گاتہی وی بھینگا وی
 مکروہ دے ، کتہ خاوری ہر خومرہ اعلا وی
 دَگدہ، گدی صفا تہول کتہ وی بدن
 ویختہ نہ لری صفا ئی وی بدن
 ورسرہ دَکراہت حکم مدام وی
 قریانی کنسی دغہ حکم بہ تمام وی
 ژبہ کتہ لری چیلہی چہی پہ دُنیا کنسی
 چا اخستی وی کتہ دغہ پہ خطا کنسی
 بنسہ خوراک کوی ، ورسرہ تیار پری
 ده مکروہ ، خو قریانی پہ دغہ کی پری
 دغہ حکم دَہر گدہ، گدی مدام دے
 ناخبر لہ دہی خبرہ کتہ عوام دے
 ہغہ اوبن چہی پہ گندونو بانڈی پائی
 قریانی ئی ده مکروہ ، علماء وائی
 لہر پہ تن وی چہی کمزوری ٹخن اور
 مکروہ دادی چہی حلال ئی کپری بشر
 دا چہی تیر شول مکروہات دَقریانی دی

مختلف دَژوند حالات دَقریبانی دی

.....

خصی غناور قربانی کول

پہ خصی غناور کیہری قربانی
کوه دا کتہ ملاویہری قربانی
بہ صفت دے دغہ عیب نہ دے حیوان کنی
دا کتہ تاتہ شو ملاؤ پہ دی جہان کنی
قربانوی کنی قربانی دغہ دہ غورہ
حلالول ئی دی انسان لہرہ بہترہ

.....

دَقرانی دَذبحی آداب

چی خاروی راغر ٹیدلے پہ میدان وی
بہ مضبوط نیولے ہر خواتہ انسان وی
بیالگیلوی دَچہری پہ تیرہ کولو
تکلیف نہ وینی ہغہ ددغی ہولو
مخامخ ورتہ چارہ چی تیرہ کیہری
پہ خاروی بہ خامخاتکلیف زیاتیہری

دَ انسان دغغہ عمل مکر وہ دے ددہ لہ
 دے حیوان لہ تکلیف دے ور کوی خلدہ
 بل مکر وہ دی چہ چارہ ددہ وی پسہ
 بنہ عمل شور و کوی چہ دے لہ گسہ
 پر پر دی دا انسان چہ دلته چارہ کلہ
 آ لہ دا دذب حہ دے چہ کپری بدلہ
 عمل دغغہ دے مکر وہ دہر انسان
 دا دذب حہ قریبانی پہ ہر میدان
 بل مکر وہ ، خرمن و بستل دی دَ حیوان
 چہ یخ شوی خاروی نہ وی پہ میدان
 بل مکر وہ دی سرکت کول لہ خناور نہ
 تل مکر وہ دی سرکت کول لہ خناور نہ
 چہ یخ شوی خاروی نہ وی پہ میدان
 داسہ نہ دے کوی دلته یو انسان

.....

دَقربانی دَ خناور نہ فائدہ اخستل

دلته ناستہ پہ ہغہ سورلی کول
 بلہ دا پہ کرایہ دا ور کول

بوجہ پہ ملا ورتہ دُنیا کبھی کینسودل
پہی، ویکتہ ئی لہ بدن نہ اخستل
چہی اخستی قریانی لہ دلتہ چاوی
کہ ادنیٰ وی ٹنناوراو کتہ اعلاوی
دامکروہ دی دامکروہ دی ہرانسان لہ
دامکروہ دی دامکروہ دی مسلمان لہ

.....

خرمن، رسی او نور خیزونہ صدقہ کول

قریانی تہ چہی پہ غارہ دَچیلہی کپی
مستحب دی چہی خیرات دغہ رسی کپی
میخہ، غوا ورسره اوبن تپلہی کیپی
ہرکلیہ چہی دا خاروی نن حلالیپی
نور خیزونہ چہی پہ تن دَقریانی وی
خیراتی وکول پکار دی کتہ مری وی
خیراتی وکول پکار ئی ہم خرمن دہ
بیش قیمتہ دلتہ کبھی دغہ دان دہ
کہ تا خرخہ پہ دولت کپہ ددُنیا
خیراتی دغہ قیمت کپہ ددُنیا

صدقہ کول ورنہ واجب ددی قیمت دی
اخلی دا چہی مستحق ئسی ہر ساعت دی

.....

خاروی دَ شپی حلالول

دامکروہ دی چہی خاروی حلال دَ شپی شی
دا عمل بے ئسی لہر دیردَ خطری شی
داممکن دہ چہی تہول کتہ نہ شی رگونہ
او حرام شی ورسره حلال خیزونہ
دا عمل دَقریانی ٹکہ مکروہ دے
دا عمل تل یادوی ٹکہ مکروہ دے

.....

(ذبحہ) خلور رگونہ کتہ کول

گورہ گورہ ہمیشہ پے غور رگونہ
خامخابہ کتہ کومے خلور رگونہ
دَ حلقوم، مری پے خوا کنبی و دَ جین
دوہ رگونہ پے دُنیَا کنبی و دَ جین
کتہ کول ئسی دی لازم پے قریانی کنبی

تالیسدلی بے وی دا پے زندگی کنبی

.....

غوبنہ

مستحب دی چہی دَ غوبنہی درہی حصہی شی
ورسره چہی تل خوشحالہ خپل پردہی شی
یو حصہ بے ئہی دَ کور شی قریبانی کنبی
دا تقسیم ورنہ پکار دے زندگی کنبی
دویمہ برخہ بے تقسیم کری خاندان کنبی
خپل خپلوان چہی وی ددہ پے دہی جہان کنبی
دریمہ برخہ دَ پردو غریبانانو
دا دَ تہولو عاجزانو مسکینانو
دا تقسیم دے مستحب ہر مسلمان لہ
دا تقسیم دلہ پکار دے ہر انسان لہ

.....

خرمن

خرمن حق دَ ہر غریب دے ورنہ ورکرہ
ہریو حکم اسلامی تہ ہنہ نظر کرہ

مدرسو سرہ پیہہ دغی امداد کیہری
 خاکہ دی کنبی طالبان د دین اوسیہری
 مستحق کہہ دے خیلوان دی اول دوی دی
 مستحق کہہ گاونڈیان دی اول دوی دی
 تیمانولہ چہی ورکریے خوشحالہری
 خہ نہ خہ ورسره غم ددوی رُوکیہری
 کہہ غریب دَمجلی کلی امام وی
 مستحق ہغہ ہرخوا پہ ہر مقام وی
 کہہ نوکرد چا غریب وی مستحق دے
 د امداد پیہہ دی خرمین سرہ لائق دے
 مصلہ تری جوڑولے شے ہم خان لہ
 دا اوجولے شے خیل کور کنبی دسترکوان لہ
 کہہ پخپلہ ستا پکار وی دا جائز دی
 کہہ تہ غوارے پہہ دُنیا کنبی دا جائز دی
 مستحب دی دا خرمین ورکول بل تہ
 ہم پردولہ ئی ورکولے شے ہم خیل تہ

.....

.....

پہ گو مو عیبونو سرہ چہی قربانیری نہ کیہری

دوہ قسمونہ دَ عیبونو پہہ جہان دی

پیژندل ئی ضروری پہہ مسلمان دی

یو وارہ وارہ عیبونہ دُ دُنیاوی

خُناور و کنبی چہی دلتہ پہہ ہرخواوی

داسی قسمہ چہی عیوب وی خُناور کنبی

قربانی ورسرہ کیہری لراویر کنبی

ورسرہ دَ کراہت حکم مہدام وی

چہی خبر لہ خیلہ دینہ لہ اسلام وی

دویم قسم دَ لویو لویو دے عیبونو

نقل کرے تہولو لویو کتابونو

چہی غت عیب وی زما ورورہ! قربانی کنبی

ناجائز دے ورتہ گورہ قربانی کنبی

جائز نہ دی حلالول ئی غت اختر کنبی

چا سرہ چہی وی موجود پہ لراویر کنبی

مجنون

دَ مجنون قربانی کلہ ورورہ کیہری

پہ خوراک خُکاک خُناور چہی نہ پوہیری

دامجنون دے داناقص دے ٹنناور
ٹنگ بے دا حلالوی دلتہ بشر
لیونتوب سرہ رورو کمزوری کیپری
ناجائز دے کٹہ داتاتہ ملاویپری

خاربن ولا ٹناور

چہی پہ تن ٹی وی خاربن کلہ روا دے
قربانی لہ کہ راوستے دلتہ چا دے
ورس سرہ کمزوری شوی ٹی بدن وی
دا خاربن چہی لگی دلے ٹی پہ تن وی
پہ ہیخ شان بہ روا نہ شی قربانی کنسی
کہ پہ تا بانڈی شی پیس پہ زندگی کنسی

روند

نہ پہ روند قربانی کیپری پہ دنیا کنسی
چہی تانہ وینسی ولا وی ستا پہ خوا کنسی
دالوٹی عیب دے پہ خاروی کنسی نہ عیان
دا بہ ٹنگہ قربانی کپری مسلمان؟

کمزوری

چہی کمزوری وی پہہ تن ہم نسا روا دے
 قریانی لہہ چا اخستی کہہ نن دا دے
 پہہ کنبی بنکاری چہی دتن ئی تہول ہدیوکی
 پہہ کنبی بنکاری د بدن ئی تہول ہدیوکی
 روا نہہ دہ قریانی ورسرہ دلتہہ
 روا نہہ دہ خوشحالسی ورسرہ دلتہہ
 پہہ وجود باندی حسین خاورے پکار دے
 بنہ اعلا بنہ بہترین خاورے پکار دے

شَل / گُلہ

نہہ د گُلہ خااری روا دہ قریانی
 کہہ اخستی دلتہہ تا دہ قریانی
 چہی قدم تہہ اوچتولے نہہ شی خپہ
 مکمل شلہ ئی وی دغہ حصہ
 قریانی ورسرہ کلہ روا کیہری؟
 پہہ گاونہ کنبی تا تہہ دا کٹہ ملاویہری

غورب / غوربونه

غورب چھی دریمه حصه کتہ دَ تخناوروی
لری دے نسه قریبانی کبھی هر بشروی
په دے نسه کیپرے دُنیا کبھی قریبانی
کته ارزان وی په سودا کبھی قریبانی

لکی

لکی دریمه حصه کتہ چھی په جهان وی
ناجائز په قریبانی کبھی دا حیوان وی
چھی حلال شی دَ ثواب په نیت اختر کبھی
بیاتوبنه شی ستادَ پاره په محشر کبھی

دَ پیوتی

چھی دَ پی رگوننه بنند دَ تخناورشی
ناورا په دے نقصان په لراوبرشی
دوه تسی بنند چھی دَ غلانخی وی دَ غوا
قریبانی کبھی هیخ کله نسه ده روا
دغه حکم دَ اوبھی میخھی تمام
دا حکموننه دلتسه تبول دی دَ اسلام

چھی پوتھی وی دَچیلی دَپیو بنند
قربانی پیہ دی بہ نہ کپری عقلمند
دغہ عیب دے عیب نہ بیج اوسہ مدام
دَ حکمونو دَ اسلام کپہ احترام

خنثی

نہ چھی نراونہ مادہ وی نو خنثی وی
قربانی پیہ دی سرہ بہ خنگ روا وی
اتفق پیہ دی دَ تولو علماء دے
خنثی اور دغہ عیب دار دے نارا دے

پوزہ

پوزہ کپ لری چھی ہغہ خنثی اور
قربانی ورسرہ نہ دی کپری بشر

غورونہ

چھی پیدا شی ورسرہ نہ وی غورونہ
نارا دے ، یاد ساتھ دغہ حکمونہ

تہی

تہی چہی کتہ دَ خنناوروی ہنہ پہ سر
قربانی ورسرہ نہہ دہی کپری بشر
خنناوردغہ عیب دارتہول پہ جہان دی
ہنہ خبر لہہ دوی نہہ دلہہ ہونہیازان دی
دَ احمد وینناورہ ہنہ مختصرہ
خوتللو کتہی پہ تول ہنہ برابرہ

.....

.....

.....

.....

.....

..

دَ کتاب دویمہ برخہ

نظمنہ

.....

لوئی اختر دے اے ملگرو! راروان

لوئی اختر دے اے ملگرو! راروان

قربانی بہ پہ کنی وی پہ ہر مکان

طریقہ دَ ابراہیم علیہ السلام دہ

طریقہ دَ مُرسلا نو دَ امام ﷺ دہ

دا واجب دہ پہ مالدارہ مسلمان

لوئی اختر دے اے ملگرو! راروان

پہ مالدارہ لازم کرے شریعت دہ

لازم کرے پاک اللہ رب العزت دہ

دَوَالنُحُر دے بنیہ نکارہ واضح اعلان

لوئی اختر دے اے ملگرو! راروان

دَنصَاب برابر مال لری چہی خوک

پہ حساب برابر مالک لری چہی خوک

قربانی بیہ کوی بیہ اغہ انسان
لوئی اختیار دے اے ملگرو! راروان
یونصابتی دَووہ نیمو تولو سرودے
حکم ہریو دَمو لادَ خکلیدودے
بیہ پوہی پری بیہ دی داتول عالمان
لوئی اختیار دے اے ملگرو! راروان
بل دوہ نیم پنخوس دَ سپین زرو نصاب دے
یہا قیمت دَ سپینو زرو بیہ حساب دے
دغہ حکم دے دَ نمر بیہ شان عیان
لوئی اختیار دے اے ملگرو! راروان
یہا سامان دَ تجارت لری بشر
قیمت رسی ٹی نصاب تہ دَ سپین زر
واجبی پری قربانی بیہ دی سامان
لوئی اختیار دے اے ملگرو! راروان
گناہونہ ورسرہ دلتہ رژی پری
بیہ دی لوئی مرتبی ہم ملاوی پری
بیہ دی کلک دلتہ یقین ساتم ایمان
لوئی اختیار دے اے ملگرو! راروان

زنانه یانارینه چہ وی مالداره
کوی هریرو قریانی چہ وی هو بنیاره
داحمد علی دے حق پوره بیان
لوئی اختردے اے ملکرو! راروان

.....

قربانی پکارده

پہ بنہ کارونو کنبی سیالی پکارده
لوئی اختر راغے قریانی پکارده
قربانی ده د خور نبی ﷺ طریقہ
قربانی ده د هرولی طریقہ
هریرو ولی سره دوستی پکارده
لوئی اختر راغے قریانی پکارده
آغاز شوروی لہہ ہابیل نہ ورورہ!
آغاز شوروی لہہ ہابیل نہ گورہ!
ورلہہ پہ شوق بنہ تیاری پکارده
لوئی اختر راغے قریانی پکارده
د ابراہیم علیہ السلام طریقہ
د هریرو نیک عالم امام طریقہ

ذخپيل امام تبا بعداري پڪارده
 لوئي اختر راغے قريباني پڪارده
 پمپ دي په دي ڪنبي رحمتونه بنه ڏير
 ثواب بدلنه په دي اجر ونه بنه ڏير
 خه لرمحننت لره خواري پڪارده
 لوئي اختر راغے قريباني پڪارده
 احمدده! بنه عمل دے ، دا به ڪو
 ڪه وي تقدير ڪنبي ، خامخابه ڪو
 په ٻنڪلي شان بنه بندگان پڪارده
 لوئي اختر راغے قريباني پڪارده

.....

قرباني

مئين دے په الله او په نبی ﷺ
 دنيا ڪنبي چي ڪوي خولق قريباني

شته په په دي سره اجر ونه
 شته ورسره برکتون ونه
 شته بدلنه ئسي رحمتون ونه
 شته بدلنه ئسي جنتون ونه

دا چہی دلتہہ کنہی ہم خولک کوی

مئین دے پہ اللہ او پہ نبی ﷺ

مہہ پری پرده ئہی ورورہ! دلتہہ

اے دسترگرگوتورہ! دلتہہ

اے دزپرہ تہکورہ! دلتہہ

بیج کپرہ ٹخان لہہ اورہ دلتہہ

ہہہ دہ پہہ دنیہ اعلا نیکی

مئین دے پہ اللہ او پہ نبی ﷺ

حکم د مولا دے دغہہ

حکم ہہہ صفادے دغہہ

حکم ہہہ اعلا دے دغہہ

حق بیان ریشتیادے دغہہ

(وَالنَّحْرُ) دے ایست قرانی

مئین دے پہ اللہ او پہ نبی ﷺ

تہہ کتہہ د نصاب مالک ئہی

تہہ بانہدی واجب دغہہ دہ

زہہ کتہہ د نصاب مالک یم

مہہ بانہدی واجب دغہہ دہ

دا خبیرہ بنسیرہ پورہ قوی

مئین دے پے اللہ او پے نبی ﷺ

داد مرسرسلانوعمل

داد امامانوعمل

دادے دنیکانوعمل

داد عالمانوعمل

دی سرہ تیر لپی بننگی

مئین دے پے اللہ او پے نبی ﷺ

کی پری پے توفیق درب

د نوراو بن کلا سبب

نور رنسا د ورخ او شیب

بنسہ بنکاره ، صفا مطلب

دا احمد وینسا بنسہ قیمتی

مئین دے پے اللہ او پے نبی ﷺ

.....

قربانی پے چا واجب ده؟

شوه میاشت ذوالحجی ، ده راروانه قربانی

مالدار باندی واجب ده مسلمانہ ! قربانی

آغاز او ابتدا ئي لسه هابيل نه په جهان ده
خبره بنهه واضحه لڪه نمر رنبا عيان ده
ده دين او شريعت ڪنڀي له پخوانه قرياني
مالدار باندي واجب ده مسلمانانہ ! قرياني
دا لاره طريقه د ابراهيم عليه السلام ده
دا لاره طريقه د مُرسلا نو د امام ﷺ ده
ڪوه د الله لار ڪنڀي څڪه څوانه ! قرياني
مالدار باندي واجب ده مسلمانانہ ! قرياني
دليل پنهه دي خبره مهي ايت دے د قمران
ڪوثر سورت ڪنڀي بنهه ڀنڪاره راغله دے اعلان
(وَ اَنْحَرُ) سره ثابت لسه قرآنه قرياني
مالدار باندي واجب ده مسلمانانہ ! قرياني
لري چي څوڪ ووه نيمي تولي سره په دي جهان
ڪوي بهه په دنيا ڪنڀي قرياني هغه انسان
مالدار لره وروره ! بنهه اسانہ قرياني
مالدار باندي واجب ده مسلمانانہ ! قرياني
مالك چي د دوه نيم پنڊ څوسو سپينو د تولو وي
يا دومره دي مالك د اضافي رقم پيسو وي

لازم په دې صورت ڪنڀي وي انسانه ! قرياني
 مالدار باندې واجب ده مسلماننه ! قرياني
 ڪوي مدام هغه ، ورته توفيق چي ملا ويري
 احمده ! چي په دين په احڪاماتو څوڪ پوهيري
 انسان له بهج ڪوي له هر نقصانه قرياني
 مالدار باندې واجب ده مسلماننه ! قرياني

.....

قرياني نه ڪوي

مالدار چي وي او قرياني نه ڪوي
 هغه د دين تابعداري نه ڪوي
 ڀير بدن نصيب دے بدن نصيب دے هغه
 هريو شيطان ته نه قريبي دے هغه
 څوڪ چي د دين سره ياري نه ڪوي
 مالدار چي وي او قرياني نه ڪوي
 رب تري خفه په هر مقام دلته وي
 رب تري خفه سحر ماڻهام دلته وي
 څوڪه چي حق سره دوستي نه ڪوي
 مالدار چي وي او قرياني نه ڪوي

حکَم دَرَب دے دَ (وَالنُّحْرُ) سرہ تل
ٹھان کپرہ دَرَب حکم سرہ دلته مَل
پسہ دین عمل صرف باغی نہہ کوی
مالدار چہی وی اوقریانی نہہ کوی
مونخ لہہ دی نہہ ٹھی دَ عیدگاہ پبہ طرف
رہنہا لہہ دَ یو مُلا پبہ طرف
ٹھوک پیروی چہی دَ نبی ﷺ نہہ کوی
مالدار چہی وی اوقریانی نہہ کوی
دغہہ واجب پبہ ہر مالدارہ سپری
نہہ پاتہی کیپری لہہ ہونہیارہ سپری
نادان دے کار چہی دَ ولی نہہ کوی
مالدار چہی وی اوقریانی نہہ کوی
احمدہ! حق خبیرہ تالیکلے
دا ستا خبیرہ علم تالیکلے
غافل نادانہہ بندگانہہ نہہ کوی
مالدار چہی وی اوقریانی نہہ کوی

.....

.....

بیار انزدي دَ قریانو ورځي دي

اختر دے لوئي، دَ خوشحالو ورځي دي
بیار انزدي دَ قریانو ورځي دي
دَ ابراهيم عليه السلام يادونه
ورسره دي په هر مقام يادونه
دَ ياديدو دَ پخوانو ورځي دي
بیار انزدي دَ قریانو ورځي دي
قریانی دي کنبي هر مالداره کوی
قریانی دي کنبي هر دینداره کوی
دَ خونده نه دکي دَ مزو ورځي دي
بیار انزدي دَ قریانو ورځي دي
چا به دَ اوبن وی قریانی نیولے
حکم ئي کلک به نورانی نیولے
چیلبي، دَ گد حلالیدو ورځي دي
بیار انزدي دَ قریانو ورځي دي
چا به خندا، چا به وی غواخستي
له عیب نه پا که به اعلاخستي
دَ یو بل نه دَ زاریدو ورځي دي

بيياران زدي د قريبانو ورځي دي
واړه اولوئي په خوشحالو کښي پټ دي
په دعوتونو په مزه کښي پټ دي
دلويو لويو ، د وروورځي دي
بيياران زدي د قريبانو ورځي دي
دوستان به ځي د سيل چکر د پاره
ليدلو لسه حسين منظر د پاره
د يو بل نه د خبريدو ورځي دي
بيياران زدي د قريبانو ورځي دي
غمونو نه ختم شول د هر بشر
فکرونو نه ختم شول د هر بشر
احمده! د ژوند دا يو څو ورځي دي
بيياران زدي د قريبانو ورځي دي

.....

تمت بحمد الله تعالى وعونه

رینا تقبل منا انک انت السميع العليم وتب علينا انک
انت التواب الرحيم وصلى الله تعالى على خير خلقه
محمد وآله واصحابه اجمعين . آمين يارب العالمين

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**